

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 426/2015
12.05.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљених Д.Г. и Н.Г., због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ у вези члана 33. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости заједничког браниоца окривљених Д.Г. и Н.Г., адвоката Д.Ј., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К 638/10 од 03.06.2014. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 16/15 од 16.01.2015. године, у седници већа одржаној дана 12.05.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости заједничког браниоца окривљених Д.Г. и Н.Г., адвоката Д.Ј., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К 638/10 од 03.06.2014. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 16/15 од 16.01.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу К 638/10 од 03.06.2014. године окривљени Д.Г. и Н.Г. оглашени су кривим да су као саизвршиоци починили кривично дело насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ у вези члана 33. КЗ за које су им изречене условне осуде тако што су им утврђене казне затвора у трајању од по осам месеци и истовремено одређено да се овако утврђене казне затвора неће извршити уколико окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде не учине ново кривично дело. Том пресудом окривљени су обавезани да у корист буџетских средстава суда на име трошкова кривичног поступка плате износе од по 1.000,00 динара, а на име трошкова унапред исплаћених из буџетских средстава суда, на име вештачења да солидарно плате износ од 20.000,00 динара, све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења, док је оштећени Ж.У. на основу одредбе члана 258. став 4. ЗКП упућен на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Кж1 16/15 од 16.01.2015. године одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Крагујевцу и браниоца окривљених Д.Г. и Н.Г. и пресуда Основног суда у Крагујевцу К 638/10 од 03.06.2014. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је заједнички бранилац окривљених Д.Г. и Н.Г., адвокат Д.Ј. због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 460. став 1. ЗКП, а из образложења захтева и навода да је оптужба прекорачена произилази да захтев подноси због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд наведене правноснажне пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или пак вишем суду на поновно одлучивање, односно да побијане пресуде преиначи тако што ће окривљене ослободити од оптужбе.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости заједничког браниоца окривљених Д.Г. и Н.Г., адвоката Д.Ј. доставио Републичком јавном тужиоцу у смислу одредбе члана 488. став 1. ЗКП, Врховни касациони суд је одржао седницу већа сходно одредби члана 490. ЗКП, о којој, у смислу одредбе члана 488. став 2. ЗКП није обавестио Републичког јавног тужиоца и заједничког браниоца окривљених, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости заједничког браниоца окривљених Д.Г. и Н.Г. је неоснован.

Заједнички бранилац окривљених Д.Г. и Н.Г. у захтеву за заштиту законитости наводи да је правноснажним пресудама прекорачена оптужба сматрајући да диспозитив измењеног оптужног акта јавног тужиоца од 01.06.2012. године и изрека првостепене пресуде у погледу чињеничног описа нису идентични, без навођења у чему се те разлике огледају, што представља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, а коју битну повреду одредаба кривичног поступка, према наводима захтева није отклонио ни Виши суд у Крагујевцу, као другостепени, када је пресудом Кж1 16/15 од 16.01.2015. године, између осталог, одбио и као неосновану жалбу браниоца окривљених Д.Г. и Н.Г. и првостепену пресуду потврдио.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости заједнички бранилац окривљених Д.Г. и Н.Г., је истицао и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи

неосновани и на страни 3 пасус други образложења пресуде је дао јасне и довољне разлоге о томе да првостепеном пресудом није повређен објективни идентитет оптужбе, односно да иста није захваћена битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, које Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Наводима из захтева браниоца окривљених у којима се указује да изведени докази не пружају основ за закључак да су окривљени као саизвршиоци починили критичном приликом кривично дело насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ у вези члана 33. КЗ за које су оглашени кривим, будући да је током поступка утврђено да је екцесну ситуацију изазвао управо оштећени који је први ударио окривљеног Д.Г., који је од задатог ударца пао на под, а што су потврдили сви саслушани сведоци као и сам оштећени, као и да је вештак навео да повреде код оштећеног нису могле настати ударцем песницом, по оцени Врховног касационог суда оспорава се чињенично стање утврђено првостепеном, а потврђено другостепеном пресудом.

Како повреда одредбе члана 460. став 1. ЗКП као и погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање не представљају законске разлоге у оквиру повреда таксативно набројаних у члану 485. став 4. ЗКП, због којих окривљени, преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, Врховни касациони суд се у ове наводе захтева за заштиту законитости заједничког браниоца окривљених Д.Г. и Н.Г. није упуштао.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 491. ст. 1. и 2. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

Председник већа, судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.